

บทที่ 1

บทนำ

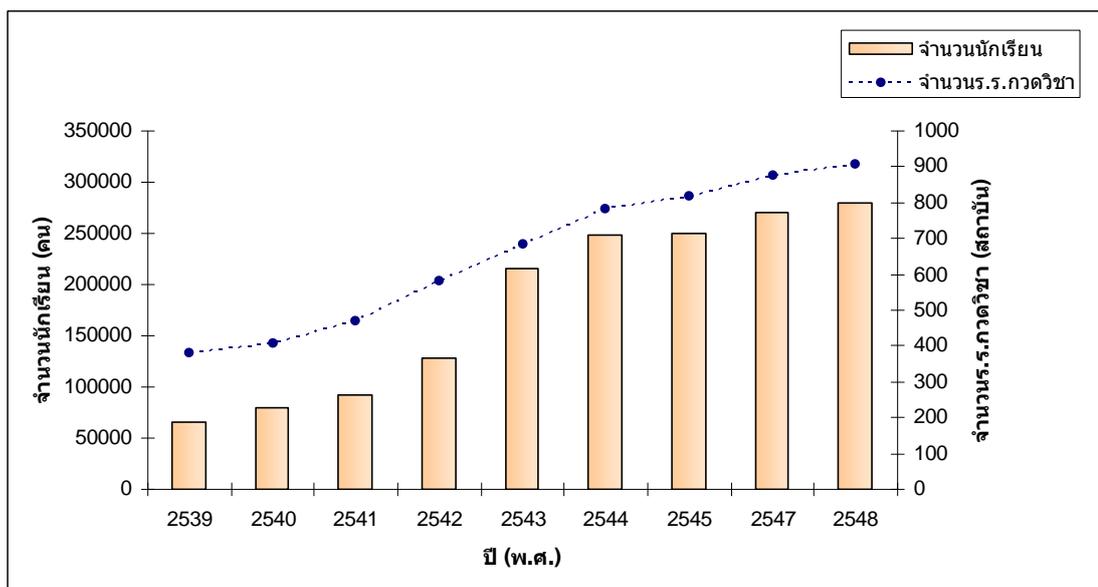
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

การอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในระดับหลังมัธยมศึกษา มีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนในระดับกลางและระดับสูงของบุคลากรภายในประเทศ สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ค้นคว้าวิจัย บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาประเทศ ความสำคัญดังกล่าวส่งผลให้ภาครัฐโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้จัดทำแผนพัฒนาอุดมศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ประเด็นหนึ่งที่ได้ให้ความสำคัญในกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 - 2565 คือ เรื่องของประชากรและนัยต่ออุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญต่ออุปสงค์ในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับอุปทานของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งระบุว่า “อุดมศึกษาไทยจะต้องหยุดการขยายตัวอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เนื่องจากอุปสงค์คือเยาวชนวัยเข้าเรียนอุดมศึกษาจะลดน้อยลงเชิงเปรียบเทียบ ในขณะที่เดียวกันต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา การสร้างความรู้ การสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งรัฐต้องตัดสินใจเชิงนโยบายระหว่างการเปิดกว้างและการจำกัด ที่สำคัญคือคุณภาพอุดมศึกษาโดยรวมจะลดลงถ้าเน้นแต่ปริมาณ” (แผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 - 2565, 30 กันยายน พ.ศ. 2550)

จะเห็นได้ว่าภาครัฐเองได้เล็งเห็นถึงประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษา ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตลาดอย่างเหมาะสม ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ในภาคปฏิบัตินั้นได้จัดทำการคัดกรองบุคคลที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยการสอบคัดเลือกแบบแพ้คัดออก ซึ่งสะท้อนให้เห็นออกมาในรูปแบบของค่านิยมทางสังคม กล่าวคือ ค่านิยมจากการที่บุคคลได้ผ่านการรับเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะถ้าได้รับเข้าศึกษาต่อในคณะที่เป็นที่นิยม มีอัตราการแข่งขันในการคัดเลือกและคะแนนสูงๆด้วยแล้ว คือสิ่งที่เป็นความใฝ่ฝัน ความภาคภูมิใจของตัวผู้ผ่านการคัดเลือก ผู้ปกครอง ทั้งยังเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมว่าเป็นเด็กที่เก่ง ฉลาด ในด้านการเรียน และเป็นจุดเริ่มต้นในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อก้าวเข้าสู่การทำงานในสาขาอาชีพที่ตนเองต้องการ อีกทั้งยังส่งผลต่อเงินเดือน ความมั่นคงในหน้าที่การ

งาน และบทบาทอำนาจหน้าที่ในสังคม การที่การศึกษาระดับอุดมศึกษาส่งผลต่ออนาคตของผู้ที่มีโอกาสเข้ารับการศึกษ โดยเฉพาความต้องการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ จึงทำให้เกิดการแข่งขันกันสูง ดังนั้นการเตรียมตัวที่ดีก่อนการแข่งขันสอบเข้าในสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับนับเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมพร้อมทางด้านวิชาการ ประเด็นหนึ่งที่ถูกนำมาเพิ่มอาวุธทางสมองของผู้เข้าแข่งขันคือการเรียนรู้ทางด้านวิชาการนอกการเรียนในชั้นเรียนปกติหรือที่เรียกทั่วไปว่า “การเรียนกวดวิชา” ซึ่งปัจจุบันนับได้ว่ามีอุปสงค์ต่อการเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับอุปทานของสถาบันกวดวิชาที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี จะเห็นได้จากภาพที่ 1.1 ดังนี้

ภาพที่ 1.1
สถิติแสดงจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาและจำนวนสถาบันกวดวิชา
ที่ขึ้นทะเบียนตามระเบียบของสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.)
ปี พ.ศ. 2539 - 2548¹

ที่มา: สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2549

ภาพที่ 1.1 แสดงแนวโน้มของธุรกิจสถาบันกวดวิชาที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ที่เพิ่มขึ้นทุกปีเพื่อรองรับกับจำนวนความต้องการของผู้สมัครเรียนที่เพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน โดยจากการวิจัยที่เกี่ยวกับการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอน

¹ หมายเหตุ : ปีพ.ศ. 2546 ไม่มีการเก็บข้อมูล

ปลายในประเทศไทยปี พ.ศ. 2545 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศมีจำนวนนักเรียนประมาณร้อยละ 30 ของจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด(ม.4 - ม.6) จะเรียนกวดวิชา คิดเป็นจำนวนถึง 333,128 คน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2545) และทราบได้ว่าการสอบแข่งขันหรือการคัดเลือกทรัพยากรบุคคลในการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษายังคงมีอยู่ โดยเฉพาะถ้าอัตราการแข่งขันยิ่งสูงมากเท่าไรแนวโน้มการให้ความสำคัญต่อการเรียนกวดวิชา ก็จะมีแนวโน้มสูงไปในทิศทางเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ทักษะ ทักษะ และพฤติกรรมใดบ้างของผู้เข้าสอบคัดเลือกให้ความสำคัญ และสำคัญในระดับใด โดยจะทำการเปรียบเทียบในสาขาที่ปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างสูงนั่นคือ สาขานิเทศศาสตร์ ระหว่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้รับความสำเร็จจากการรับคัดเลือกและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่พลาดหวังจากการรับคัดเลือกในระบบการรับเข้ากลาง (Admissions)

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาถึงการเปรียบเทียบทัศนคติเรื่องการเรียนกวดวิชาและการเรียนในชั้นเรียนที่มีผลต่อการเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

2.2 เพื่อให้ทราบถึงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

2.3 เพื่อศึกษาถึงการเปรียบเทียบพฤติกรรมของการเลือกเรียนกวดวิชาก่อนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีสาขาต่างๆที่เข้าร่วมในการสอบเป็นจำนวนมาก โดยความยากง่ายขึ้นอยู่กับหลายๆปัจจัย ได้แก่ ความนิยม จำนวนที่เปิดรับในแต่ละสถาบัน อัตราส่วนการแข่งขัน เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีความสนใจที่จะศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์ ซึ่งเป็นสาขาที่มีความนิยมสูงจากการสำรวจโพลของมหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา พ.ศ. 2550 (ตารางที่ 1.1) ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการจะเปรียบเทียบในสาขานิเทศศาสตร์ของ

รัฐบาลประเภทจำกัดรับ (ในที่นี้หมายถึงนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) และเอกชน (ในที่นี้หมายถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ) เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 - 2551 เนื่องจากเป็นช่วงที่อยู่ในระบบการรับเข้ากลาง (Admissions) เพื่อศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ปัจจุบัน โดยศึกษาในมิติด้านทัศนคติเรื่องการเรียนกวดวิชาและด้านการเรียนในชั้นเรียนปกติที่มีผลต่อการเตรียมตัวสอบเข้า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนกวดวิชา และพฤติกรรมของการเรียนกวดวิชาก่อนการรับเข้าดังกล่าว โดยเขตกรุงเทพมหานครเป็นเขตที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากผู้สมัครมีพฤติกรรมในการเลือกเป็นอันดับ 1 - 4 มากที่สุดเมื่อเทียบกับเขตอื่นๆ (ตารางที่ 1.2)

จากตารางที่ 1.1 แสดงถึงอันดับความนิยมที่มีต่อคณะในระดับอุดมศึกษาปี พ.ศ. 2550 แยกตามเพศ โดยเพศชายได้ให้ความสำคัญต่อคณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนในลำดับที่ 9 ด้วยคะแนนร้อยละ 3.0 ส่วนเพศหญิงได้ให้ความสำคัญต่อคณะดังกล่าวสูงเป็นอันดับ 2 ด้วยคะแนนร้อยละ 17.3

จากตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นถึงการแจกแจงอันดับการสมัครของผู้สมัครเข้ารับคัดเลือกด้วยระบบรับเข้ากลาง (Admissions) ในสาขานิเทศศาสตร์ ปีการศึกษา พ.ศ. 2551 ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลประเภทจำกัดรับและเอกชน ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนผู้สมัครผ่านระบบการรับเข้ากลาง (Admissions) มีพฤติกรรมในการเลือกสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับผ่านการเลือกในอันดับ 1 - 4 มากกว่าของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้มีการจัดสอบในระบบการคัดเลือกกลางเป็นอย่างมาก

ตารางที่ 1.1
แสดงอันดับคณะยอคนิยมในระดับอุดมศึกษา ปีพ.ศ. 2550

อันดับ ความ นิยม	เพศชาย		เพศหญิง	
	รายชื่อคณะ	ร้อยละ	รายชื่อคณะ	ร้อยละ
1	คณะวิศวกรรมศาสตร์	16.2	คณะอักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	20.4
2	คณะแพทยศาสตร์	15.0	คณะนิเทศศาสตร์ วารสาร ศาสตร์ และสื่อสารมวลชน	17.3
3	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	8.4	คณะบัญชี	7.6
4	คณะนิติศาสตร์	7.9	คณะรัฐศาสตร์	5.2
5	คณะรัฐศาสตร์	7.4	คณะพยาบาลศาสตร์	4.9
6	คณะวิทยาศาสตร์	5.6	คณะครุศาสตร์	4.8
7	คณะอักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	5.0	คณะแพทยศาสตร์	4.6
8	คณะบริหารธุรกิจ	3.1	คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.1
9	คณะนิเทศศาสตร์ วารสาร ศาสตร์ และสื่อสารมวลชน	3.0	คณะนิติศาสตร์	2.7
10	คณะเภสัชศาสตร์	2.7	คณะวิทยาศาสตร์	1.5
อื่นๆ	-	27.7	-	27.8

ที่มา: โพลสำรวจสถาบันอุดมศึกษาในฝันและคณะยอคนิยมปี พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล

ตารางที่ 1.2
ตารางแสดงจำนวนผู้สมัครและผู้ผ่านการคัดเลือก Admissions กลาง
สาขานิเทศศาสตร์ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2551

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนผู้สมัครคัดเลือกฯ					จำนวนผู้ผ่านคัดเลือกฯ				
	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	รวม	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	รวม
	1	2	3	4		1	2	3	4	
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	580	272	195	117	1164	102	33	19	6	160
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	346	238	155	78	817	13	30	7	0	50
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	265	187	129	99	680	26	22	7	11	66
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	658	405	272	176	1511	102	92	24	2	220
มหาวิทยาลัยบูรพา	274	372	390	323	1359	13	28	47	32	120
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	48	89	101	118	356	8	15	19	28	70
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	18	37	62	69	186	18	24	33	23	98
มหาวิทยาลัยศิลปากร	618	1199	839	499	4155	84	81	61	26	252
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	43	42	63	69	217	43	16	12	14	85
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	28	51	65	76	220	7	11	11	10	39
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	32	34	79	222	367	30	14	47	129	220
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2	2	5	6	15	2	1	3	2	8
มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2	3	7	15	27	2	1	4	9	16
มหาวิทยาลัยพายัพ	2	6	5	24	37	2	4	5	16	27
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	1	0	1	1	3	1	0	1	0	2
มหาวิทยาลัยโยนก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
มหาวิทยาลัยรังสิต	5	11	18	35	69	5	5	9	13	32
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	0	1	2	3	6	0	0	2	1	3
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1	8	8	14	31	1	5	6	7	19
มหาวิทยาลัยสยาม	1	1	3	2	7	1	0	2	1	4
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	0	0	6	23	29	0	0	3	14	17
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	2	2	4	5	13	2	2	2	1	7
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	0	0	2	2	4	0	0	1	0	1
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	0	1	0	2	3	0	0	0	0	0
รวม					11277					1517

ที่มา : ดัดแปลงข้อมูลจากสถิติจำนวนผู้สมัครรับคัดเลือกในระบบรับเข้ากลาง (Admissions) แยกตามสาขา ปีการศึกษา พ.ศ. 2551

<http://www.cuas.or.th>

1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

GPAX หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

GPA หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเลือกวัดผลจากกลุ่มสาระจำนวน 3 - 5 กลุ่ม จากทั้งหมด 8 กลุ่ม จัดตามกลุ่ม คณะ/ประเภทวิชา ที่ผู้สมัครเลือก

O-NET หมายถึง แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) เป็นการสอบตามขั้นตอนเมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรใหม่และนักเรียนต้องสอบทุกช่วงชั้นของ 4 ช่วงชั้น (ป.3 ป.6 ม.3 และ ม.6) ในการศึกษาครั้งนี้สนใจศึกษาเฉพาะการสอบในช่วงชั้น ม.6 เท่านั้น

A-NET หมายถึง แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test) เป็นการสอบในคณะ และ/หรือ สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการสอบเพิ่มเติม ซึ่งจะกำหนดให้สอบได้ไม่เกิน 3 รายวิชา โดยลักษณะข้อสอบดังกล่าวจะเป็นข้อสอบเชิงคิดวิเคราะห์ไม่ได้อิงเนื้อหาและความจำ

สถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับที่เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และปัจจุบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีการรับบุคคลเข้าระบบรับตรง/หรือระบบรับเข้ากลาง (Admissions) ซึ่งไม่รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนทั้งในส่วนประเภทจำกัดรับที่เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และปัจจุบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีการรับบุคคลเข้าศึกษาระบบรับตรงและ/หรือระบบรับเข้ากลาง (Admissions) รวมถึงการรับเข้าระบบอื่นที่ไม่ผ่านระบบดังกล่าว

สถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับสาขานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสาขานิเทศศาสตร์ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับที่เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และปัจจุบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีการรับบุคคลเข้าศึกษาระบบรับตรงและ/หรือระบบรับเข้ากลาง (Admissions)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสาขานิเทศศาสตร์ที่เป็นของเอกชน มีการรับเข้าทั้งในส่วน

ประเภทจำกัดรับที่เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และปัจจุบันสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีการรับบุคคลเข้าศึกษาระบบรับตรงและ/หรือระบบรับเข้ากลาง (Admissions) รวมถึงการรับเข้าระบบอื่นๆที่ไม่ผ่านระบบดังกล่าว

การรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบรับตรง หมายถึง การรับบุคคลเข้าศึกษาโดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งสถาบันดำเนินการคัดเลือกเองทั้งการกำหนดองค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือก การดำเนินการจัดสอบ การประกาศผลสอบ และอื่นๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงการรับนิสิตนักศึกษาตามโควตาของสถาบันอุดมศึกษาส่วนภูมิภาค เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนในเขตจังหวัดและอำเภอรอบนอกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาได้มากขึ้น และเป็นการรับนิสิตนักศึกษาตามโครงการพิเศษต่างๆที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดขึ้น เช่น โครงการพิเศษสำหรับผู้มีความสามารถทางด้านกีฬา ด้านวิชาการ เป็นต้น

การรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง หมายถึง การรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยสำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ และสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการ การกำหนดองค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือก ใช้ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบจากแบบทดสอบวิชาหลัก และ/หรือการสอบวิชาเฉพาะเพิ่มเติม ฯลฯ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติดำเนินการเกี่ยวกับข้อสอบ การจัดสอบ การตรวจข้อสอบ และการประกาศผลสอบ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรม ทักษะ และความจำเป็นที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กับระบบรับเข้ากลาง (Admissions) ของสถาบันอุดมศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 - 2551
2. เพื่อเป็นฐานข้อมูลแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของแนวทางการพัฒนาปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการรับเข้าในสถาบันอุดมศึกษาทั้งระบบรับตรงและระบบกลาง เพื่อเป็นหลักสูตรที่ครอบคลุมองค์ความรู้โดยรวม
3. เพื่อเป็นข้อมูลของธุรกิจกวดวิชาในการทราบถึงลักษณะของพฤติกรรม ความต้องการ ทักษะ และปัจจัยที่มีอิทธิพลที่จะพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสม